

Rezolucja XXVII Krajowej Konferencji Hodowców Karpia i Szkolenia Producentów Ryb Szczyrk, 21-23 września 2022 r.

Prowadzona w ziemnych stawach akwakultura karpiowa od wielu lat jest unikalnym kierunkiem produkcji żywności, która obok swej podstawowej funkcji dostarcza wielu pozaprodukcyjnych wartości dodatkowych w wymiarze przyrodniczym i społecznym. Jej lokalny charakter oraz utrwalone, pozytywne związki z odbiorcami sprzyjają coraz silniej podkreślanej konieczności skracania łańcucha zaopatrzeniowego, co sprzyja utrzymaniu wysokiej jakości oferowanych produktów. Rozwój różnorodnych form sprzedaży, uwzględniający coraz większy udział produktów przetworzonych, znajduje rosnące uznanie w opiniach konsumentów, którzy są świadomi wartości odżywczej świeżych ryb pochodzących z akwakultury. Równocześnie, w dokumentach Unii Europejskiej dotyczących akwakultury, jej stawowa forma znajduje miejsce jako istotny element „błękitnej bioekonomii” oraz „Zielonego Ładu”. Uznając wartości objęte tymi założeniami, uczestnicy XXVII Krajowej Konferencji Hodowców Karpia i Szkolenia Producentów Ryb postulują o:

Uproszczenie procedur formalno-prawnych dotyczących akwakultury

1. Uproszczenie procesu odnawiania pozwoleń wodnoprawnych dla użytkowników obecnych już na rynku. W przypadku braku zmian w dotychczasowym sposobie korzystania z wód, proceduralny przebieg procesu odnawiania zgody wodnoprawnej powinien mieć charakter automatyczny.
2. Przebieg procesu związanego z opracowaniem i uzyskaniem nowego operatu wodnoprawnego lub zmiany postanowień dotychczasowego, to proces kosztowny, w wielu przypadkach przekraczający możliwości gospodarstw karpiowych. Wobec powyższego, pozytywnym kierunkiem byłoby uwzględnienie możliwości wsparcia finansowego kierowanego na ten proces.

Poprawę warunków przyrodniczych prowadzenia stawowej gospodarki rybackiej

3. Powołanie zespołu złożonego z przedstawicieli Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, organizacji rybackich, rybaków praktyków oraz ornitologów w celu szybkiego opracowania planu zarządzania populacjami zwierząt rybożernych oraz wpływających na zwiększenie zużycia pasz. Należałoby rozważyć w trybie pilnym wyłączenie ochrony tych gatunków na terenie ustalonych obrębów hodowlanych przez cały rok.

Wspieranie szczególnych funkcji akwakultury stawowej

4. W związku z rosnącymi kosztami środowiskowymi prowadzenia stawowej gospodarki rybackiej i związanym z tym pogorszeniem sytuacji ekonomicznej gospodarstw karpowych, jako zasadne należy uznać zwiększenie środków finansowych na rekompensaty wodno-środowiskowe na lata 2021-2027.
5. Uznanie stawów typu karpowego za zbiorniki pełniące funkcje retencyjne i włączenie ich do systemu wsparcia w ramach Planu przeciwdziałania skutkom suszy w celu utrzymania i wzmocnienia ich funkcji retencyjnej.

Aktywne zaangażowanie w kształtowaniu przyszłości sektora na forum krajowym i międzynarodowym

6. Zwiększenie roli konsultacyjnego procesu stanowienia istotnych dla akwakultury stawowej aktów prawnych w celu zwiększenia wpływu producentów akwakultury na ich treść i kształt.
7. Zwiększenie udziału Instytutu Rybactwa Śródlądowego (IRS) w sprawach istotnych dla akwakultury karpowej. W celu zwiększenia wartości merytorycznej swoich działań, we wszystkich sprawach dotyczących akwakultury karpowej IRS powinien korzystać z wiedzy i doświadczenia producentów karpia, jako przyszłych uczestników wdrażania tych działań.

Upoważniamy równocześnie Zarząd Krajowy Polskiego Towarzystwa Rybackiego do podjęcia wszelkich czynności w celu przekazania niniejszych postulatów innym organizacjom rybackim, kompetentnym władzom i organom.

Uczestnicy XXVII Krajowej Konferencji Hodowców Karpia i Szkolenia Producentów Ryb w Szczyrku